

बर्गद्रिष्टि

Bargadristi Weekly

साप्ताहिक

वर्ष ८ अंक २३ पूर्णाङ्क ३५६

२०८० पुस ९ गते सोमबार

Monday 25, Dec. 2023

पृष्ठ ८

मूल्य रु. १०-

माओ दिवसमा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीको विशाल 'युवा मार्चपास'

□ हजारौ क्रान्तिकारी युवाहरुको सहभागिता हुने, □ अध्यक्ष किरणले विशेष सम्बोधन गर्ने

१३१ औं माओ दिवसका अवसरमा
काठमाडौं जाओ !

युवा मार्चपास

कार्यक्रममा सहभागी होओ !

१० पुस २०८० (26 Dec. 2023)

काठमाडौं। 'अस्थायी संयुक्त सरकार'को तात्कालिक कार्यनीति अगाडि सरेको क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालले पौष

१० गते अर्थात् डिसेम्बर २६ मा माओ दिवसको सन्मर्भ पारेर क्रान्तिकारी युवा संगठन नेपालको काठमाडौंमा

हजारौ क्रान्तिकारी युवाहरुको सहभागितामा विशाल लाल युवामार्चपास प्रदर्शनको तयारी गरेको छ।

रातो टोपी, ज्याकेट, भण्डा र व्यानरसहित मार्चपासमा उत्रने व्यापक तयारीमा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी सम्बद्ध युवा

संगठनसहित सबै जवस मोर्चाका नेताहरू जुटेका छन्। सहरकाविभिन्न चोकबाट निकालिने युवाहरुको बाँकी ५ घेजमा

'सर्वहारा वर्गका एक महान नेता कमरेड स्तालिनलाई सम्मान गरौ' : क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपाल

काठमाडौं। 'सर्वहारा वर्गका एक महान नेता कमरेड स्तालिनलाई सम्मान गरौ, साम्राज्यवादका विरुद्ध क्रान्तिकारी भण्डा अझै उँचौ उठाउँ !' आन्ध्रानको साथ सर्वहारा वर्गका महान नेता स्तालिनको १४५औं जन्म दिवसको अवसरमा संसरभारिका क्रान्तिकारीहरूमा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपालले क्रान्तिकारी शुभकामना व्यक्त गरेको छ। कमरेड स्तालिन १८ डिसेम्बर १९७८मा जन्मनु भएको थियो र सन १९५३मा ७५ वर्षको उमेरमा निधन भएको थियो।

दोश्रो विश्वयुद्धको समयमा समाजवादी सोभियत संघले स्तालिनको नेतृत्वमा अमेरिका र बेलायतसँग एकप्रकारको संयुक्त मोर्चा बनाएर जर्मन तथा जापानी साम्राज्यवादी गठबन्धनलाई परास्त गरेको थियो। विश्वयुद्धमा समाजवादी

परियार, बिना बुढाथोकी, गीता पाण्डे, लक्ष्मी मल्ल, तेज कुमारी घर्ती, कल्पना थापा, कल्पना गौतम, विनिता तामाङ, बिष्णु राना, उजेली रानाभाट, हेमकुमारी आले, सृजना थापा, माया साप्कोटा, संगिता परेनी, उषा परियार, कल्पना पारेल, मिना बि.क., बिमला बि.क., कमला बि.क., बिना बि.क., चन्द्रा बि.क., अमृता बि.का, यमायाँ बि.क., सरस्वती बि.क., राधा बि.क., सीता बि.क., सुकम्पाँ बि.क., आसमायाँ बि.क., निर्मला बि.क., अनुषा बोहरा, पवित्रा बोहरा, शर्मिला नेपाली, सुशीला थापा, हिमाल आलेलाई निर्वाचित गरेको छ। बाँकी ४ घेजमा

सम्पन्न भएको एकता भेलाले लक्ष्मी खड्काको संयोजकत्वमा ३९ सदस्यीय प्रदेश कमिटी निर्वाचित गरेको छ। भेलाले संगठनको सहसंयोजकमा देवी थापा र उर्मिला श्रीस र सदस्यहरूमा सीता

काठमाडौं। अखिल नेपाल महिला संघ (क्रान्तिकारी) र अखिल नेपाल महिला संगठनको एकता भई बनेको क्रान्तिकारी महिला संगठन, नेपालको ४ नम्बर प्रदेशको एकता भेला सम्पन्न भएको छ। शनिवार पोखरामा

परियार, बिना बुढाथोकी, गीता पाण्डे, लक्ष्मी मल्ल, तेज कुमारी घर्ती, कल्पना थापा, कल्पना गौतम, विनिता तामाङ, बिष्णु राना, उजेली रानाभाट, हेमकुमारी आले, सृजना थापा, माया साप्कोटा, संगिता परेनी, उषा परियार, कल्पना पारेल, मिना बि.क., बिमला बि.क., कमला बि.क., बिना बि.क., चन्द्रा बि.क., अमृता बि.का, यमायाँ बि.क., सरस्वती बि.क., राधा बि.क., सीता बि.क., सुकम्पाँ बि.क., आसमायाँ बि.क., निर्मला बि.क., अनुषा बोहरा, पवित्रा बोहरा, शर्मिला नेपाली, सुशीला थापा, हिमाल आलेलाई निर्वाचित गरेको छ। बाँकी ४ घेजमा

१३१औं माओ दिवसका सन्दर्भमा

वैज्ञानिक समाजवादमा मार्क्सले गरेको आविष्कार र त्यसमा माओले गरेको विकास

परियार, बिना बुढाथोकी, गीता पाण्डे, लक्ष्मी मल्ल, तेज कुमारी घर्ती, कल्पना थापा, कल्पना गौतम, विनिता तामाङ, बिष्णु राना, उजेली रानाभाट, हेमकुमारी आले, सृजना थापा, माया साप्कोटा, संगिता परेनी, उषा परियार, कल्पना पारेल, मिना बि.क., बिमला बि.क., कमला बि.क., बिना बि.क., चन्द्रा बि.क., अमृता बि.का, यमायाँ बि.क., सरस्वती बि.क., राधा बि.क., सीता बि.क., सुकम्पाँ बि.क., आसमायाँ बि.क., निर्मला बि.क., अनुषा बोहरा, पवित्रा बोहरा, शर्मिला नेपाली, सुशीला थापा, हिमाल आलेलाई निर्वाचित गरेको छ। बाँकी ४ घेजमा

परियार, बिना बुढाथोकी, गीता पाण्डे, लक्ष्मी मल्ल, तेज कुमारी घर्ती, कल्पना थापा, कल्पना गौतम, विनिता तामाङ, बिष्णु राना, उजेली रानाभाट, हेमकुमारी आले, सृजना थापा, माया साप्कोटा, संगिता परेनी, उषा परियार, कल्पना पारेल, मिना बि.क., बिमला बि.क., कमला बि.क., बिना बि.क., चन्द्रा बि.क., अमृता बि.का, यमायाँ बि.क., सरस्वती बि.क., राधा बि.क., सीता बि.क., सुकम्पाँ बि.क., आसमायाँ बि.क., निर्मला बि.क., अनुषा बोहरा, पवित्रा बोहरा, शर्मिला नेपाली, सुशीला थापा, हिमाल आलेलाई निर्वाचित गरेको छ। बाँकी ४ घेजमा

पछाडि केही दार्शनिकहरूले महत्वपूर्ण पुर्वाधारहरुको विकास गरेको थिए जसलाई काल्पनिक समाजवादी भनिन्छ भने मार्क्सको देहान्तपछि एडोल्स, लेनिन, स्तालिन र माओले त्यसलाई व्यवहारको कसीपा उतार्न र विकासमा महत्वपूर्ण भूमिका रहेको छ। खासगरी लेनिन र माओको महत्वपूर्ण योगदान रहेको छ।

माओले मार्क्सवादका आधारभूत मान्यताहरूवारे सक्षिप्तमा चार्चा गरी। मार्क्सले भन्नु भएको छ "मास्त्राज्ञवाद र देशको प्रतिरोध र जनताको युद्धलाई लडाउन र व्यानरमा गर्नु चाहीती दिई युवा संघ र अखिलले बिज्ञित जारी गरे बचाउमा लागेका हुन्। जनसेवा मात्र सुनवल-६ विशास्यको जग्गा मात्रामध्ये १५ कडा नम्बरी जग्गा गैले दर्ता गरी बिक्री गरेकोले उनलाई सामाजिक अखिलले बचाउमा लगाएको थियो। उक अभियोग पूर्ण गर्न चुनौती दिई युवा संघ र अखिलले बिज्ञित जारी गरे बचाउमा लागेका हुन्।

भुमाफिया थान प्रसाद गैरेलाई सामाजिक बहिस्कर किन ? भने शिर्षकको व्यानरमा गैरेले सार्वजनिक सम्पति काठमाडौंले सुनवल-१ निषेधाज्ञाको अवधि बढाएर सरकारको आयु लम्ब्याउन खोज्दै प्रचण्ड

काठमाडौं। सरकारका विरुद्ध मात्रै होइन सिर्गो यो व्यवस्थाका विरुद्ध जनआक्रोश चुलिदै छ। सरकारको चौतर्फी विरोध र आक्रोश छ। तर सरकारले भने शान्तिपूर्ण रूपमा भेला भएर विरोध-प्रदर्शन, धर्मालयायत कार्यक्रम गर्न पाउने नागरिकको काठमाडौं असाधारण निषेधित होइन। निषेधाज्ञाको अवधि बढाएर सरकारको आयु लम्ब्याउन खोज्दै प्रचण्ड

काठमाडौं। सरकारका विरुद्ध मात्रै होइन सिर्गो यो व्यवस्थाका विरुद्ध जनआक्रोश चुलिदै छ। सरकारको चौतर्फी विरोध र आक्रोश छ। तर सरकारले भने शान्तिपूर्ण रूपमा भेला भएर विरोध-प्रदर्शन, धर्मालयायत कार्यक्रम गर्न पाउने नागरिकको काठमाडौं असाधारण निषेधित होइन। निषेधाज्ञाको अवधि बढाएर सरकारको आयु लम्ब्याउन खोज्दै प्रचण्ड

नेपालको अर्थ सामाजिक अध्ययन अनुसन्धानका लागि प्रशिक्षण कार्यक्रम सम्पन्न

गत बैठकको निर्णय बमोजिम नेपालको अर्थ सामाजिक अध्ययन अनुसन्धान २०८० सम्पन्न गर्नका लागि बाँकी ४ घेजमा

सोमनाथस्थित उनको घरको गेटमा चेतावनीस्वरूप कालो व्यानर राखेको थियो।

मोहन बैद्य किरण नेतृत्वको क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपाल सम्बद्ध विद्यार्थी संगठनले गैरेको घरको गेटमा राखेको बालो व्यानरमा गैरेलाई बिभिन्न ३ वटा बाल लगाएको थियो। उक अभियोग पूर्ण गर्न चुनौती दिई युवा संघ र अखिलले बिज्ञित जारी गरे बचाउमा लागेका हुन्।

भुमाफिया थान प्रसाद गैरेलाई सामाजिक बहिस्कर किन ? भने शिर्षकको व्यानरमा गैरेले सार्वजनिक सम्पति काठमाडौंका साथै बाँकी ८ घेजमा

निषेधाज्ञाको अवधि बढाएर सरकारको आयु लम्ब्याउन खोज्दै प्रचण्ड

काठमाडौं। सरकारका विरुद्ध मात्रै होइन सिर्गो यो व्यवस्थाका विरुद्ध जनआक्रोश चुलिदै छ। सरकारको चौतर्फी विरोध र आक्रोश छ। तर सरकारले भने शान्तिपूर्ण रूपमा भेला भएर विरोध-प्रदर्शन, धर्मालयायत कार्यक्रम गर्न पाउने नागरिकको काठमाडौं असाधारण निषेधित होइन। निषेधाज्ञाको अवधि बढाएर

सम्पादकीय

ਏਨਸੈਲ ਕਮਨੀਲਾਈ ਤਤਕਾਲ ਰਾਇਟਿਕਰਣ ਗਰ !

भ्रष्टाचार, तस्करी र माफियाकरणका प्रकरणले बद्नाम नेपालमा एनसेल प्रकरणमा कक्षसको संलग्नता छ भन्ने कुरा एनसेल प्रकरणको बारेमा कोट्याउँदा देशको अवस्था भन्न असहज बन्छ भन्ने प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहालको भनाइबाट प्रष्ट हुन्छ । एनसेल प्रकरणमा राज्य ठिगिने र जिल्लने सिलसिला अझै रोकिएको छैन । पछिल्लो सेयर खरिद-बिक्री सम्झौताले राज्यलाई घाटा हुने गरी ठूलो चलखेल भएको छ ।

२५ वर्षे अवधि पूरा भए अबको ६ वर्षमा नेपाल सरकारको स्वामित्वमा स्वतः हस्तान्तरण हुने प्रक्रियामा रहेको एनसेलको विदेशी भूमिमा किनबेचको सम्भौतैले एनसेललाई राष्ट्रियकरण हुन नदिने र सबै संसदवादी पार्टीहरूले 'दुहोनो गाई' बनाइराख्ने चलखेल भएको छ ।

दिसेम्बर १ अर्थात् मसिर १५ गते एनसेलको सेयर खरिद गर्ने सम्भौता सिंगापुरमा बस्ने नेपाली मूलका सतिशलाल आचार्यको कम्पनी स्पेक्टलाइट यूके लिमिटेडसँग भएको छ । ६ अर्ब ६५ करोड अर्थात् ५० मिलियन डलरमा खरिद-बिक्री भएको भनेर विज्ञप्ति जारी गरिए पनि यो कारोबार कमितमा ६६ अर्ब ५० करोड वा ५०० मिलियन डलरको भएको उनीहरूकै दस्ताबेजले देखाएको छ । जबकि ७ वर्षअघि टेलिया सोनेराले आफ्नो ८० प्रतिशत सेयर आजिआटालई १ सय ३१ करोड ५० लाख अमेरिकी डलर अर्थात् १ सय ४३ अर्ब रुपैयामा बेचेको थियो ।

सतिशलालले एनसेलको स्वामित्व हत्याउनकै लागि
गत सेप्टेम्बरमा बेलायती १ पाउन्ड खर्च गरेर स्पेक्ट्रलाइट
यूके नामको कम्पनी खडा गरेका थिए, जसको चुक्ता पुँजी
१ डलर मात्र छ । ६ वर्षअघि १ सय ४३ अर्बमा ८०
प्रतिशत सेयर खुरिद-बिक्री हुँदा एनसेलले पुँजीगत लाभकर
नतिर्नै चाल चलेको थियो । तर नेपालको कर कार्यालयले
तोकेको करिब ६६ अर्ब कर नेदरल्यान्ड्सको हेगरिस्थित
अन्तर्राष्ट्रिय ट्रिबुनलबाट पनि अनुमोदन भइसकेको छ ।
अझ, यसपालि त कारोबार रकम नै कम्तीमा ९० प्रतिशत
घटाइएको छ ।

यसअधि नै सतीशलालकी श्रीमती भावना सिंह श्रेष्ठको नाममा रहेको सुनिधेरा क्यापिटल भेन्चर्ससँग एनसेलको २० प्रतिशत सेयर छ । अब सतीशलालले थप ८० प्रतिशत सेयर लिए एनसेलको सबै सेयर उनकै परिवारका नाममा हुने छ ।

एनसेल सुरु गरेको १८ वर्ष पुगेको छ । यो अवधिमा कम्पनी घाटामा छैन, बरु आकर्षक मुनाफामा छ । पछिल्लो एक आर्थिक वर्षको मात्रै एनसेलको कमाइ ३९ अर्ब ५१ करोड भन्दा बढी देखिन्छ । तर आजियाटाले नेपालमा लगानीको वातावरण नभएको र एनसेल बर्सैनि घाटामा जान थालेको भन्दै आफ्नो लगानी फिकेको दाबी गरेको छ । सुरुदेखि नै नेताहरूलाई प्रभावमा पारेको र कर छली गर्ने गरेको आरोप एनसेलमाथि लाग्दै आएको थियो । अबाँका कर छलीकै विषय वर्षेदेखि अदालतमा विचाराधीन छ्न् । यता दूरसञ्चार प्राधिकरण लगायतका सरकारी निकायलाई समेत अनन्देखा गरेर अहिले सेयर किनबेच भएको छ ।

एनसेल कर छालि बिरुद्ध मोहन बैध 'किरण' नेतृत्वको क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपालको सहायक संगठन क्रान्तिकारी युवा संगठन नेपालले देशभर एनसेलको कार्यालयमा कालोब्यानर भुण्ड्याएको छ । एनसेल कम्पनीलाई तत्काल राष्ट्रियकरण गर, कर छलीको स्वतन्त्र छानबिन गर भन्दै उनीहरूले देशभर एनसेलको कर छालिको बिरुद्ध आन्दोलन सुरु गरेका छन् । यो र यस्तो आन्दोलनलाई अभ्यापक र निर्णायिक बनाउन जरूरी छ । र, एनसेल कम्पनीलाई अविलम्ब राष्ट्रियकरण गरिनु पर्दछ । सबै नेपालीले एक स्वरमा अब भनैपर्छ- एनसेल कम्पनीलाई तत्काल राष्ट्रियकरण गर !

परितर्टनको सत्राहन

WELCOME TO MULBARTI

सत्यात्था विषाक्ष वृष्णर तथा

www.moolbata.com

माओ जयन्तीको सन्दर्भ र विश्वले सिक्नुपर्ने कुरा

● डा. कशव द्वकाटा ●

पूँजीवादको सार मुनाफा हो । मुनाफाका लागि सक्कली बस्तुमा नक्कली चीज मिसाएर व्यापारगर्ने गरिन्छ । नेपालमा पनि पछिल्लो समयमा देश र जनताको पक्षमा चर्का कुरा गरेर व्यवहारमा जनबिरोधी कामहरू हुने गर्दछन् । जसबाट कतिपय नेताहरू राजनीतिक र आर्थिक लाभहरू प्राप्त गर्दछन् । यो अवस्था चीनमा पनि माओले व्याहोरेको र भोगिसकेको अवस्था हो । कम्युनिष्ट राजनीति भनेकै बर्ग संघर्षमा आधारित हो । जब कसैले बर्गसंघर्ष छोडेर बर्ग समन्वयको बाटो अवलम्बन गर्दछमने त्यो कम्युनिष्ट नमएर पूँजीवादी राजनीति हुन्छ । जस्तो पछिल्लो समयमा नेपालमा माओवादी के न्दूले गरिरहेको छ । वर्ग संघर्षका स्वप्नहरू बदलिन सक्छन् । त्यसलाई सन्तुलनगर्दै अगाडि बढ्ने घातुर्यता राख्न सक्छुपर्दै

पार्टी, सेम्बर महान जन्म जोजना गरिने सन् पाण्पको व्येका पाफूनै आगाडि त्रिचक हाँको प्रयास उल्लो अणगन युनिष्ट हेर्दा योग, संघर्ष, तित र तिको छन्। मबाट पपनी तथा माथि त्रिचक दोलन युनिष्ट छन्। सन् टीको उहाँले १९९९ अपन टीको र नयाँ समस्यादेह ओले तात्मक न र मात्र तथा ब्लाई एकास धरता तीन कुनै भएर नान्छ। इरुका तीन संघर्ष तीन त्यो लमा मुख्यत माओवादी केन्द्रको बैचारिक व्यवहारिक पतनलाई यसको उदाहरणका रूपमा लिन सकिन्छ। जुन पार्टीका मुख्य नेताहरू भद्रा मार्कसवाद भनेपनि अपनाउँदा अवसरवादलाई अपनाउने गर्दछन्। राजनीतिमा अवसरवाद महारोग हो। जसले कुनैपनि पार्टीलाई मात्र न भएर देशलाईनै समात बनाउन पनि सक्छ। आजको जमाना पूँजीवादी जमाना हो।

पूँजीवादको सार मुनाफा हो। मुनाफाका लागि सकली बस्तुमा नकली चीज मिसाएर व्यापारगर्ने गरिन्छ। नेपालमा पनि पछिल्लो समयमा देश र जनताको पक्षमा चर्का कुरा गरेर व्यवहारमा जनबिरोधी कामहरू हुने गर्दछन्। जसबाट कठिन्य नेताहरू राजनीति र आर्थिक लाभहरू प्राप्त गर्दछन्। यो अवस्था चीनमा पनि माओले व्यहोरेको र भोगिसकेको अवस्था हो। कम्युनिष्ट राजनीति भनेकै बर्ग संघर्षमा आधारित हो। जब कसैले वर्गसंघर्ष छोडेर बर्ग समन्वयको बाटो अवलम्बन गर्दछ भने त्यो कम्युनिष्ट नभएर पूँजीवादी राजनीति हुन्छ। जस्तो पछिल्लो समयमा नेपालमा माओवादी केन्द्रले गरिरहेको छ। बर्ग संघर्षका रूपहरू बर्दालन सक्छन्। त्यसलाई सन्तुलनगाई आगाडि बढ्ने चातुर्यता राख्न सक्नुपर्दछ। बर्ग पक्षधरतालाई नै छाडेपछि त्यो बिचौलिया राजनीति हुन्मुच। हालसम्मका क्रान्ति र संघर्षहरूले दिएको शिक्षा यहिनै हो। माओत्सेतुडालाट विश्व कम्युनिष्ट आन्दोलनप्रति गरिएका योगदानहरू बहुपक्षीय र बहुआयामिक रहेका पाइन्छन्। उहाँले आफूलो कालमा विशाल, व्यापक तथा शक्तिशाली प्रतिक्रियावाद-विरोधी क्रान्तिको संगठन गर्नुभएको थियो। चिनियाँ विजयी क्रान्तिले औपनिवेशिक तथा अर्थऔपनिवेशिक मुलुकहरूमा राष्ट्रिय मुक्ति आन्दोलनलाई ढूलो बल र प्रेणा प्रदानगरेको थियो। जनवादी क्रान्तिका तत्कालीन अभिभाराहरूलाई पूरागरिसकेपछि चीन सन् १९५६ मा समाजवादी क्रान्तिको युगमा प्रवेश गरेको थियो। त्यहाँ समाजवादी निर्माणगर्न थालिएको थियो। चीनमा नौलो जनवादी क्रान्तिको सम्पन्नता र त्यसपछि भएको समाजवादी क्रान्ति र समाजवादी निर्माण-कार्यको थालीमा माओका योगदानहरू अविश्वरणीय रहेका छन्। माओको समयमा पनि मार्कसवाद अविकसित मुलुकहरूमा लागू हुँदैनभन्ने प्रचारलाई व्यापक बनाइएको थियो। तर माओले व्यवहारिकरूपमा नै त्यो प्रचारलाई भुत्त साबित गरिदिनु भएको थियो। जसले मार्कसवाद विकसित, अल्प विकसित तथा अविकसित सबै मुलुकहरूमा र सबै परिस्थितहरूमा लागू हुनसक्छ भन्ने प्रमाणित गरेको थियो। माओले आफूनै जीवनकालमा रसमा भएको प्रतिक्रान्ति

र खुश्चोवी आधुनिक संशोधनवादले साम्राज्यवाद र प्रतिक्रियावादको हितमा मार्क्सवाद-लेनिनवादका शिक्षाहस्ताई संशोधन र तोडमोड गरेको बिषयमा पनि डटेर मुकाबिला गर्नुपरेको थियो । खुश्चोवपन्थीहस्ते क्रान्तिकारी वर्गसंघर्ष-समाजवादी क्रान्ति, सर्वहारावर्गको अधिनायकतन्त्र, युद्ध र शान्ति, आदिसम्बन्धी मार्क्सवादी-लेनिनवादी सिद्धान्तहस्तप्रति नजामिन्दो ढंगले प्रहार गरेका थिए र कम्युनिष्ट आन्दोलनलाई नै संशोधनवादी बाटोमा लैजान खोजेका थिए । सो परिघटनाबाट संशोधनवाद विश्व कम्युनिष्ट आन्दोलनकै लागि निकै दूलो खतरा साबित भएको थियो । पूर्व सांवित र संघ समाजवादीबाट सामाजिक-साप्राज्यवादी मुलुकमा फेरिएको र विश्व प्रभूत्वको लागि दुई महाशक्तिहस्तमाभ होडबाजी चलेको अवस्थामा पनि चीनमा कम्युनिष्ट पार्टीलाई सही ढंगले अगाडि बढाउनु दूलो चुनौतीको बिषय थियो । जसलाई उहाँले कुशलतापूर्वक सञ्चालन गर्नुभएको थियो । उहाँले त्यतिबेला युद्ध र आक्रमणका नीतिहस्त, महाशक्ति तथा क्षेत्रीय प्रभूत्ववाद र दूलोराष्ट्र अहंकारावादका बिरुद्ध दृढतपूर्वक आफ्ना नीतिहस्ताई सही ढंगले अगाडि बढाउनु भएको थियो । त्यतिबेला उहाँले विदेश मामिलाकाबारेमा क्रान्तिकारी कार्यादिशाको प्रतिपादनसमेत गर्नुभएको थियो । जुन कार्यादिशा विश्वभरका शोषित-पीडित राष्ट्र तथा जनताहस्तिएका एकतालाई मजबूत पार्ने, प्रभूत्ववादी तथा विस्तारवादीका प्रयासहस्तको विरोधगर्नेमा केन्द्रित रहेको थियो ।

माओ त्सुहुद्गारा लिखित व्यवहारबाटे र अन्तर्वरोधबाटे लगायतका विभिन्न दार्शनिक लेखहस्त निकै महत्वपूर्ण रहेका छन् । जसले मार्क्सवादको दार्शनिक चिन्तनका क्षेत्रमा दूलो योगदान दिएको छ । युद्धका रणनीतिक समस्याहस्त, दीर्घकालीन जनयुद्ध, छापामार युद्धका रणनीतिक समस्याजस्ता कुराहरूमा उहाँले राप्रो र व्यवहारिक अन्वेषण गरेर लेखहस्त लेख्नुभएको पाइन्छ । नैलौ जनवादी क्रान्तिको चालक शक्ति, अभिभारा, चरित्र, नेतृत्वजस्ता महत्वपूर्ण सवालहस्तबाटे लेखिएको उहाँका कृतिहस्त आज पनि त्यातिकै सान्दर्भिक र मनीय रहेका छन् । उहाँले पार्टीको निर्माण, समाजवादी क्रान्ति र समाजवादी निर्माण, विदेश सम्बन्ध, आदिमा पनि सैद्धान्तिक योगदानहस्त दिनुभएको छ । उहाँको मार्क्सवादी चिन्तन-तरिका निकै अनुकरणिय मानिन्छ । सिद्धान्तलाई व्यावहारित गाँस्ने, ठोस परिस्थितिको ठोस विश्लेषणगर्ने र तथ्यहस्तबाट सत्य पत्तालगाउने कुराहरूमा पनि उहाँको दूलो बैचारिक योगदान रहेको छ । लेनिन र स्टालिनले अगाडि बढाउनु भएको साप्राज्यवाद विरोधी

सन्दीप लामिछानेविरुद्धको मुद्दामा सुनुवाइ सुरु,
आइतबार हेदहिँमा रहने सम्भावना

काठमाडौं । फ्रिकेटर सन्दीप
लामिछानविस्तुद्धको जबरजस्ती करणीको
मुदामा सुनुवाइ सुरु भएको छ । काठमाडौं
जिल्ला अदालतका न्यायाधीश शिशिराज
ढकालको इजलासमा सुनुवाइ सुरु भएको
हो ।

आइतबार सुरुमा सरकारी वकिलका
तर्फबाट बहस हुनेछ । सरकारी वकिल
तर्फबाट जिल्ला न्यायाधिवक्ता सीताराम
अर्याल र सहायक जिल्ला न्यायाधिवक्ता
सुरबहादुर परियारले बहस गर्ने तयारी गरेका
छन् । त्यसैगरी प्रतिवादीका तर्फबाट लिड
लयर रहेका अधिवक्ता सरोजकृष्ण घिमिरे,
वरिष्ठ अधिवक्ताहरु शम्भु थापा, रमणकुमार
श्रेष्ठ, कृष्ण सापकोटा र सविता भण्डारी,
अधिवक्ताहरु रोशनी पौडेल र मुरारी
सापकोटाले बहस गर्ने तयारी रहेको छ ।

सुरुमा वादी नेपाल सरकारका तर्फबाट सरकारी वकिलको बहस हुनेछ । त्यसपछि प्रतिवादीरक्फा वकिलहरूले आफ्नो बहस

गर्नेछूँ। प्रतिवादीका तर्फबाट वरिष्ठ
अधिवक्ता र अधिवक्ता गरी ७ जनाले
बहसको तयारी गरेकाले आइतवार नै बहस
सकिने सम्भावना भने द्यन छ।

आइतबार सरकारी वकिलका तरफबाट
थोरै मात्रै बहस भएमा प्रतिवादीका तरफबाट
२ जना अधिवक्तासम्मको बहसको सम्भावना
रहेको छ । तर सरकारी वकिलले मात्रै
आइतबार बहस गरेमा सोमबार दिनभर जसो
प्रतिवादीतरफका कानुन व्यवसायीको बहस
हुनेछ । प्रतिवादीका कानुन व्यवसायीको
बहस सकिएपछि सरकारी वकिलले जवाफी
बहस गरेपछि मात्रै अदालतले आफ्नो
~~सैन्धारण~~ घोषणा गर्ने ।

फैसला सुनाउनेछ ।
 कानुन व्यवसायीको सङ्घया धेरै
 भएको, प्रतिवादीका कानुन व्यवसायीबाट
 ४४ पृष्ठको बहस नोट पेस भएको आदि
 कारणबाट यो मुद्दा आइतबार हेदहिँदैमा रहेर
 छिटोमा सोमबार र ढिलोमा मांगलबारसम्म
 फैसला हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

गरिबी र असमानताको दृश्यक्रमा विश्व अर्थतन्त्र

धनी र गरिबको विभाजनले विश्वमा गरिबी समस्या भन बल्भेर गएको देखिन्छ। विश्व बैंकका प्रमुख अजय बंगाले विकासशील मुलुकमा गरिबी बढ्ने खतरा रहेको बताएका छन्। विश्व अर्थतन्त्र टुक्रिने खतरा रहेको बताएका छन्। गुजरात राज्यको गान्धीनगरमा वित्तमन्त्री र केन्द्रीय बैंकका प्रमुखहरूको दुईहिने बैठकमा बंगाले भने 'अविश्वासले विश्वको उत्तर र दक्षिणलाई धनी र गरिबको न्द्रीय बैंकका अलग गरिदिएको छ। हामी एकताबद्ध हुन आवश्यक छ।

नन्दलाल खेरेल

गरिबी नेपालको मात्र समस्या नभएर यो विश्वको ठूलो डल्लातो समस्याको रूपमा आएको छ। विश्वमै गरिब मानिसहरू बाच्चो लाग्न युद्ध भै लडाइहेका छन्। गरिबीलाई धेरै प्रकारले विश्लेषण र परिभाषित गर्ने गरिएको पाइँछ। संयुक्त राष्ट्रसंघीय विकास कार्यक्रमले मानव विकासको गुणस्तरीय जीवनका लाग्न प्रतिवर्त्ति आय कम हुनु, साक्षता र शिक्षाको अवस्था सन्तोषजनक नहुनु, औसत आय न्यून भएको अवस्थालाई गरिबीको रूपमा परिभाषित गरेको छ। महान राजनेता नेल्सन मण्डेलाले एक प्रसंगमा भनेका थिए, 'गरिबी प्राकृतिक नभै दासता र रंगेदार जस्तै मानव व्यवहारको उपज हो र मानवीय प्रयत्नबाटै यस्लाई हटाउन र घटाउन सकिन्छ।' गरिबका अर्थशास्त्री भनिएका अर्थत सेनेले पनि गरिबको गरिबी घटाउने प्रमुख पात्र स्वयं सुरु गरिब हो र गरिबोको क्षमता विकास मार्फत तै गरिबी विरुद्ध दिग्गे समाधान खोजन सकिने निष्कर्ष निकालेका छन्। विद्वानहरूको यो तरकमा धेरै हदसम्म दम छ।

गरिबीलाई निषेक्ष तथा सापेक्ष रूपमा बर्गिकरण गर्न सकिन्छ। निषेक्ष गरिबीले जीवन निर्वाहका लाग्न आवश्यक न्यूनतम क्षमता नभएको अवस्थालाई चित्रण गर्दछ भने विभिन्न समाज तथा समय सापेक्ष निर्धारण गरिबीको जीवनस्तरको आधारहरू पुरा गर्न सक्ने क्षमता विहिनताको अवस्था सापेक्ष गरिब हो। सापेक्ष गरिबीले तुलनात्मक गरिबीलाई चित्रण गर्दछ। निषेक्ष गरिबीको अवधारणा परिवर्तनशील समाज र सन्दर्भ अनुसार फरक हुने गर्दछ। नेपालको सन्दर्भमा खाना, नाना र छानाको भरपूरो प्रबन्धको अभाव भएको अवस्था गरिबी हो। युनिसेफको अनुसार विश्वमा प्रत्येक दिन २५००० मानिसको मृत्यु गरिबीको कारणले हुन्छ। विकासोन्मुख देशका २७.२८ प्रतिशत बालबालिका पुइकोपनवाट प्रसित छन्। भादाप्राखालावाट मात्र वर्षीनी १८ लाख

मानिसको मृत्यु हुने गरेको छ।

विश्वका धेरै देशमा होके अक्टोबर १७ मा अन्तराष्ट्रीय गरिबी निवारण दिवस मनाइन्छ। संयुक्त राष्ट्रसंघले सन् १९९३ देखि होके वर्ष अट्टोबर १७ तारिखलाई अन्तराष्ट्रीय गरिबी निवारण दिवस मनाउंदै आएको छ। यो दिवस राष्ट्र संघीय बैठकको प्रस्ताव ४७/१९६ पारित भएपछि सन् १९९३ देखि मनाउन थालिएको हो। विश्वव्यापी गरिबी निवारणमा क्रियाशील संस्था अक्सफाम इन्टरसेन्शनलको प्रतिवेदनले भन्न धुँजीवादी अर्थव्यवस्थाले धनादयलाई थप धन आर्जन गर्न सक्षम बनाएको छ भने कोरोडौ मानिसको जीवन नकरतुल्य पनि यहि व्यवस्थाले गरेको छ। अब यस व्यवस्थाको विकल्प खोज्नु पर्दैन ? भनि प्रश्न चिन्ह खडा गरेको छ।

होके वर्ष स्वीट्रूरल्याउडको डापोमेस सहमा जनवरी २१ देखि २४ तारिखसम्म विश्व अर्थिक मञ्चको बैठक हुने गर्दछ। धनी राष्ट्रिका सरकार प्रमुख बहुराष्ट्रीय कम्पनी र अन्तराष्ट्रीय वित्तीय संस्थाको प्रमुख तथा प्रतिनिधि होके वर्ष भेला हुने गर्दछन् तर त्यहाँ गरिबी र असमानता घटाउन बारे छलफल हुन्दैन। यिनीहरू अझै कसरी स्रोत र साधन आफ्ना पक्षमा पार्न सकिन्छ भने धेरै मध्यन गर्दैन। अझ स्पष्ट भन्नुपर्दै उमीहरूको प्रयास विश्वमा व्याप्त असमानताको खाडल अझै कसरी बढाउन सकिन्छ भनेमा कैन्द्रित हुन्छन्।

धनी र गरिबको विभाजनले विश्वमा गरिबी समस्या भन बल्भेर गएको देखिन्छ। विश्व बैंकका प्रमुख अजय बंगाले विकासशील मुलुकमा गरिबी बढ्ने खतरा रहेको बताएका छन्। विश्व बैंकका अध्यक्ष बंगाले धेरै देखिन्छ। अभावमा विश्व अर्थतन्त्र टुक्रिने खतरा रहेको बताएका छन्। युजरात राज्यको गान्धीनगरमा वित्तमन्त्री र केन्द्रीय वैंकका प्रमुखहरूको दुईहिने बैठकमा बंगाले भने 'अविश्वासले विश्वको उत्तर र दक्षिणलाई धनी र गरिबको विभाजनले अलग गरिदिएको छ। हामी एकताबद्ध हुन आवश्यक छ।'

विश्व अर्थतन्त्र कम्पजार अर्थिक वृद्धिदर र बढ्दो गरिबी तथा आर्थिक असमानतामा रूपलिलाएको छ। कोभिड १९ को कारण विश्व अर्थतन्त्र अझै लेयमा फर्कन सकेको छैन। कोरोना महामारीका कारण कम्पजार अर्थिक वृद्धिदर बढ्दो गरिबी तथा असमानता मात्र होइन। विश्वभर नै उत्पादन, वितरण, उपभोगको श्रृंखलामा परेको दबाव, मुद्रास्फीटी, खाद्य सकिट र बैंक वित्तीय संस्थामा लाग्नी योग्य पुँजीको अभाव देखा पनि थालेका छन्।

त्यतिमात्र होइन शेरर बजारमा देखापरिहेको समस्या, घर जग्गा कारोबारमा छाइहेको मन्दी अहिलेको अर्थ प्रणालीको प्रतिकूलताका प्रमुख संकेत हुन्। ब्यापार र वित्तीय माध्यमबाट एकताबद्ध भिडहेको विश्व अर्थतन्त्र अहिले छियाछिया प्रक्रियामा पुर्नेको छ। कोभिडले रुस - युक्त युद्धप्रणालिको अर्थिक व्यवस्थापनका कारण विश्वको आर्थिक वृद्धिदरमा असर परिएको छ।

कोरोना भाइसरस तथा रुस - युक्त युद्धको लालाले विश्व अर्थतन्त्रको क्रांतिको लालाले र गरिबीमा स्मिलिलाई अव्यवस्था, अपूर्ती र संकट थोपिरहेको छ। पैसा भए पुछ भने पुँजीवादी सोचाई एवं मान्यतालाई भत्काइदिएको छ। विश्वको कुल उत्पादन भन्दा कुल ऋण ३.२ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ। यस्तो तिब्र गतिले बढेको ऋणलाई विश्व बैंकले अन्तराष्ट्रीय मुद्रा कोषजस्ता संस्थाहरूले संकर्ता देखाएपनि ऋणको वृद्धिदरमा भने कमी आउने देखिएको छैन। अन्तराष्ट्रीय मुद्रा कोषका कूल ऋण ३.१ प्रतिशतले वृद्धिहरूको अनुसार असर भएको छ। यसरी धेरै पुछ भने यो सम्पेलन विश्वका धनी राष्ट्रले तथा धनादयहरूको हित रक्षाको लाग्न गरिएको सम्पेलन हो।

आज विश्वमा आर्थिक असमानताको खाडल तित्र गतिमा बढेको छ। सम्पत्तिको विवरण सार्वजनिक गर्ने विश्वव्यापी अन्तराष्ट्रीय संस्था फोर्ब्सका अनुसार सन् २०१३ मा आइपुदा विश्वका अर्थपतिको संख्या १४०० पुँको थियो भने उमीहरूले कुल ५ हजार ४०० अर्व अमेरिकी डलर थपुरेका थिए। धनादयहरूको सम्पत्ति थुप्रै गएर सन् २०२३ को मैहिनामा अर्थत एक दशकमा अर्थपतिको संख्या २६४० पुँको छ। ती अर्थपतिको कुल नेटवर्थ १२ हजार २०० अर्व डलर पुँको छ।

कोभिड १९ को महामारीको अवधिमा धमाहायले महामारी अधिको २३ वर्षमा बढेको भन्दा धेरै नेटवर्थ थेको छन्। विश्वका अर्थपतिहरूको सम्पत्ति विश्वको जीडीपीको १३.९ प्रतिशत बारावर पुँको छ। यसअधि सन् २०२० मा विश्वका सम्पूर्ण अर्थपतिको संख्या १४०० पुँको थियो भने उमीहरूले कुल ५ हजार ४०० अर्व अमेरिकी डलर थपुरेका थिए। धनादयहरूको सम्पत्ति थुप्रै गएर सन् २०२३ को मैहिनामा अर्थत एक दशकमा अर्थपतिको संख्या २६४० पुँको छ। ती अर्थपतिको कुल नेटवर्थ १२ हजार २०० अर्व डलर पुँको छ।

सन् २०१९ र २०२० मा दोस्रो विश्वयुद्ध

गरिएको छ।

गरिबीले विश्वभक्ता मानिस आक्रान्त झईहाँदा जी २० अर्थात युप अफ ट्रेन्टीको बैठक भारतको नयाँ दिल्लीमा सम्पन्न भएको छ। जी २० राष्ट्रहरूले बैदेशिक अर्थव्यवस्थाको ८५ प्रतिशत हिस्सा ओगटेउ भने उमीहरूबाट कुल व्यापारमध्ये ७५ प्रतिशत हुने गर्दछ। विश्वको कुल जनसंख्या मध्ये दुर्भाग्यहाँदा विनाम्रहरू ती देशमा बस्न्। जी २० मा गरिबी निवारण र असमानता सम्बन्धी कुनै बहस भएन। जी ट्रेन्टीको घोषणा पत्रमा बीलोयो दीर्घीकालीन, सन्तुलित र समावेशी वृद्धि, दिगो विकास लक्ष्यको ग्राहन देशमा बोक्ताको विषयमा वित्तीय व्यवस्था, अपूर्ती र संकट थोपिरहेको छ। पैसा भए पुछ भने पुँजीवादी सोचाई एवं मान्यतालाई भत्काइदिएको छ। विश्वको कुल उत्पादन भन्दा कुल ऋणलाई वृद्धिहरूले धाराहरूको ध्यान कसरी धनी र सम्पन्न बने भनेमा कैन्द्रित रस्तो। स्थीरी र चिनीया राष्ट्रपति पुष्टिन र सी बैठकमा भगान लिएनु आफ्ना प्रतिनिधि मात्र ठाराएका थिए। विश्वभक्ता मानिसहरू दुर्भाग्यहाँदा विनाम्रहरूले धाराहरूको ध्यान कसरी धनी र सम्पन्न बने भनेमा कैन्द्रित रस्तो।

आज विश्वमा आर्थिक असमानताको खाडल तित्र गतिमा बढेको छ। सम्पत्तिको विवरण सार्वजनिक गर्ने विश्वव्यापी अन्तराष्ट्रीय संस्था फोर्ब्सका अनुसार सन् २०१३ मा आइपुदा विश्वका अर्थपतिको संख्या १४०० पुँको थियो भने उमीहरूले कुल ५ हजार ४०० अर्व अमेरिकी डलर थपुरेका थिए। धनादयहरूको सम्पत्ति थुप्रै गएर सन् २०२३ को देशहरूले धाराहरूको ध्यान लिएनु आफ्ना प्रतिनिधि मात्र ठाराएका थिए। विश्वभक्ता मानिसहरू दुर्भाग्यहाँदा विनाम्रहरूले धाराहरूको ध्यान लिएनु आफ्ना प्रतिनिधि आर्थिक असमानता विनाम्रहरूले

वैज्ञानिक...

स्थानी व्यवस्था होइन, यो उँजीवाद र साम्यवादका बीचको सङ्क्रमणकालीन राजनीतिक व्यवस्था हो।

संक्षिप्तमा वैज्ञानिक समाजवाद भेको सर्वहारा वर्गको नेतृत्व र अधिनायकत्वका रूपमा व्यक्त हुने र वर्गयुक्त उँजीवादी समाजलाई वर्गविहीन तथा राज्यविहीन साम्यवादी समाजमा रूपान्तरण गर्न सुँडीनीको भूमिका खेल्ने एउटा सङ्क्रमणकालीन राजनीतिक व्यवस्था हो। उँजीवाद र साम्यवादलाई जोड्ने काम वैज्ञानिक समाजवादले गर्दछ।

वैज्ञानिक समाजवादको पहिलो आधिकारीक दस्तावेज १८८८मा कम्युनिस्ट लिंगद्वारा पारित र प्रकाशित कम्युनिस्ट घोषणापत्र हो।

वैज्ञानिक समाजवादको भेको सारमा सर्वहारावर्गीय दर्शन विचारधारा, अर्थशास्त्र र संस्कृतिका साथै वर्गसंघर्ष र सर्वहारावर्गको अधिनायकत्व हो।

कम्युनिस्ट घोषणापत्रको अन्त्यमा भनिएको छ: "कम्युनिस्टहरू आफ्नो विचार लुकाउँदैन। सारा विद्यमान समाज व्यवस्थालाई बलपूर्वक समाप्त पारेर मात्र उनीहरूको लक्ष्य प्राप्त गर्न सकिनेछ भनेर उनीहरू खुल्लमध्यल्ला घोषणा गर्छन्। शासकर्वाहरूलाई कम्युनिस्ट क्रान्तिको ढाले थर्कमान हुन दिँदौ। सर्वहाराहरूसित आफ्नो सित्रीवाहक गुम्ने भन्ने कुरो केही पनि छैन, जित्नका लागि उनीहरूका सामु सारा संसार छ।"

वैज्ञानिक समाजवादको स्थापनाका सन्दर्भमा मार्कर्स र एक्सेल्सले निकालेका केही महत्वपूर्ण निचोडहरू :

१. वैज्ञानिक समाजवादको

स्थापनाका लागि समाजमा बाहिर नजाएका वर्ग अन्तरिवरोधहरू र वर्ग सङ्कर्षहरूमा वास्तविक रूपले आधारित हुन आवश्यक छ।

२. वैज्ञानिक समाजवादलाई वर्गसङ्कर्षको मार्कसवादी सिद्धान्तको ठोस आधारमा स्थापित गर्नु पर्छ। वर्गसङ्कर्षको मार्कसवादी सिद्धान्तको अत्यावश्यक फरक यो हो कि यसले (वर्गसङ्कर्षले) क्रान्तिलाई समाजवाद र साम्यवादतर्फ अनिवार्यत लैजाण्छ।

३. मार्कसले खासगरी वर्तमानको सर्वहारा र उँजीपतिवीचको सङ्कर्षिका विश्लेषण गरे र देखाउनु भयो कि कसरी यो वर्गसङ्कर्षले मजदुरद्वारा क्रान्तितर्फ अनिवार्यरूपले लैजाने छ र सर्वहारा वर्गको अधिनायकत्व, त्यो भेको समाजवादको स्थापना गर्ने छ। यसरी वैज्ञानिक समाजवाद स्थापनासँग सर्वहारा वर्गको अधिनायकत्व अलयाउन मिल्दैन, सकिदैन।

४. मार्कसले देखाउनु भयो कि यो सर्वहारा वर्गको अधिनायकत्व आफैको सङ्करणको एउटा अवधि हो। सर्वहाराले एउटा वर्गको रूपमा आफैलाई र सबै वर्गहरूलाई ध्वस्त पारेर एउटा वर्ग विहिन समाज जसलाई साम्यवाद भनिन्छ, को स्थापना गर्दै विकास गर्ने काम जारी र वाणिज्यलाई संरक्षण थिए।

५. वर्गसङ्कर्षको यो नै मार्कसवादी सिद्धान्त हो जसले समाजवादलाई विज्ञानमा बदलि दियो, जसले वैज्ञानिक समाजवादको आधार बसाल्यो। यसले गर्दा समाजवाद लामो समयसम्म केही चलाख दिमाङको उपजको रूपमा हेरिएन् बुरू गर्ने सर्वहारा र उँजीपति -यी दुई ऐतिहासिक रूपले विकसित वर्गसङ्कर्षको अत्यावश्यक उपलब्धी भयो।

वैज्ञानिक समाजवादको विकासमा माजोको गोपनीयता

अर्थ सामन्ती तथा

अर्थौपनीयशिक(नव) औपनिवेशिक(प्रेषहरूमा सर्वहारावर्गको नेतृत्वमा सम्पन्न गरिने सामन्तवाद र साम्राज्यवाद विरोधी क्रान्तिको नाम नै नयाँ जनवादी क्रान्ति हो। यो क्रान्ति पछि आउने व्यवस्था मै नयाँ जनवादी व्यवस्था हो।

माओले उत्पादक शक्तिको विकासलाई रोके प्रतिक्रियावादी वर्गको रूपमा जिम्दिदार वर्गको सबै दलाल तथा नोकरशाहा उँजीपति वर्गको जन्म भएको छ।

माओले सोभित अर्थशास्त्रको उहाँको आलोचनामा उद्योग र कृषिलाई संगसंगै एकसाथ प्रवर्द्धनका लागि आव्हान गरेको पाइन्छ। उद्योगभित्र उहाँले एक समयमा दलाल तथा नोकरशाही र उद्योगहरूको विकासका लागि १५ वर्षमा पुरा गर्ने तेस्रो पञ्चविधि

गर्नु भयो।

माओले रेसियन अनुभवमा देखिएका निम्न प्रमुख युटीहरूलाई यसरी औल्याउनु भएको थियो :

१. उत्पादन सम्बन्धहरू र उत्पादित शक्तिहरूबीचका अन्तरिवरोधहरूलाई महत्व नदिनु

यो लामो समयसम्म लगातार रहेका स्वामित्वका दुई प्रकारको सहअसित्व-एकान्तर सबै जनताको स्वामित्व, जो गणितकरण गरिएका उद्योगहरू र राज्य नियन्त्रित फर्महरूमा अर्ध समाजवादी थिए र एकतावद्व व्यवस्थाद्वारा र शेयरहरूको रूपमा जिमिनको वापसीका विशेषताहरू थिए।

यो लामो समयसम्म लगातार रहेका स्वामित्वका दुई प्रकारको सहअसित्व-एकान्तर सबै जनताको स्वामित्व, जो गणितकरण गरिएका उद्योगहरू र राज्य नियन्त्रित फर्महरूमा अर्ध समाजवादी थिए र एकतावद्व व्यवस्थाद्वारा र शेयरहरूको रूपमा जिमिनको वापसीका विशेषताहरू थिए।

२. समाजवादी निर्माणका दौरानमा

मास-लाइब्रेरीलाई महत्व नदिनु

माओले देखाउनु भयो कि सुरुक्ता अवधिमा मास लाइब्रेरीलाई लागु गरियो तर त्यसपछि, सोवियत पार्टी मास्याधारित कम निर्भर हुँदै गयो। यहाँ यो चीजलाई जोड दिएको थियो कि प्रविधि र प्राविधिक कार्यकालाई राजनीती र मासेसभन्दा बढता महत्व दिएको थियो।

३. वर्ग संघर्षलाई इन्कार गर्नु

सामूहिकीकरणको प्रतिक्रियापछि वर्ग संघर्षको निर्माणस्थानमा एउटा विवरण दिएन्।

४. टूला उद्योग र कृषि अकान्तीर

बीचको सम्बन्धमा असन्तुलन हुनु

५. किसानहरूको अविश्वास

माओले किसानहरूको अविश्वास

माओलो देखाउनु भयो।

रेसियन अनुभवमा जीवालाई अवधिमा

संघर्षको निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा प्रयास

गर्नु भयो।

चीनमा नयाँ जनवादी अर्थिक

कार्यक्रमको कार्यान्वयन क्रान्तिको

राष्ट्रव्यापी विजयभन्दा पहिले

समयसम्म लगाते उहाँले त्यसपछि

यो निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा

प्रयास

गर्नु भयो।

रेसियन अनुभवमा जीवालाई अवधिमा

संघर्षको निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा

प्रयास

गर्नु भयो।

यो नीतिहरू क्रान्तिकारी नियन्त्रण

अन्तरात रहेका तरीकी चीनीयाँ

अनुभवबाट सिक्कै उहाँले यसरी

समाजवादी निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा

प्रयास

गर्नु भयो।

यो नीतिहरू क्रान्तिकारी नियन्त्रण

अन्तरात रहेको अवधिमा

संघर्षको निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा

प्रयास

गर्नु भयो।

यो नीतिहरू क्रान्तिकारी नियन्त्रण

अन्तरात रहेको अवधिमा

संघर्षको निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा

प्रयास

गर्नु भयो।

यो नीतिहरू क्रान्तिकारी नियन्त्रण

अन्तरात रहेको अवधिमा

संघर्षको निर्माणको मार्कसवादी

सिद्धान्तको विकास गर्ने एउटा

प्रयास

गर्नु भयो।

यो नीतिहरू क्रान्तिकारी नियन

